

[Thestrup.]

byggeri går i stå. Loven betyder en genindførelse af restriktioner, som faldt i 1958, og hvis fald betød øget byggekapa- citet.

For det tredje: loven vil utvivlsomt trænge parcelhusbyggeriet tilbage. Parcelhusbyggeriet udgjorde i 1960 60 pct. af alt byggeri. Selv om 4 000 lejligheder i det private, støttede byggeri er parcelhuse, og selv om alt frit byggeri bliver parcelhuse, hvad man dog næppe kan antage, vil der med den byggekapa- citet, vi har nu, på ca. 30 000 lejligheder årlig, blive 14 000 parcelhuse over for 16 000 lejligheder, og selv om byggekapa- citeten vil stige, hvad vi naturligvis håber, skal den stige meget, for at parcelhusbyggeriet kan nå op på samme procent som tidligere, de 60 pct.

For det fjerde: loven gennemfører en koncentration af al magt på byggeområdet i boligministerens hånd. Hvis ministeren bruger denne bemyndigelse til en regulering af lignende art som før 1958-loven, vil det utvivlsomt betyde en nedgang i byggeriet. I alle tilfælde er det ikke rigtigt af det høje ting i den grad at fraskrive sig sin indflydelse på byggeriet, som det gør med denne lov. Der lægges med denne lov et stort ansvar på ministeren. Går byggeriet tilbage, må ministeren bære ansvaret derfor; bliver byggeriet dyrere, vil mange af os søge en af grundene hertil i, at konkurren- cen bliver sat ud af spillet, restriktionerne genindført og det sociale byggeri placeret i privilegeret stilling. Vi går med denne lov den modsatte vej af den, vi burde gå.

Jeg vil til slut nævne noget af det, mit parti ser som afgørende faktorer for at komme bolig mangelen til livs og fremskaffe egnede, også prismæssigt egnede lejligheder:

For det første en lovgivning på byggeriets område, der ikke stadig ændres. Kun der- ved bliver en langsigtet planlægning af byggeriet mulig. Lovgivningen må tillige gøre byggeriet frit og ikke privilegere det sociale byggeri. For det andet en forsigtig, for hovedstadsområdets vedkommende grad- vis afvikling af huslejestoppet. For det tredje en ejendomsbeskatning, der ikke som grundstigningsskylden jager folk bort fra de ejendomme, de har erhvervet, uden at betyde det aller mindste i retning af at hindre jordspekulation. Vi må kunne, og jeg tør godt sige: vi kan finde frem til en

jordspekulation, der forhindrer den pris- fordyrende jordspekulation, uden at den er urimeligt hård over for ejere af eget hus. For det fjerde en planlægning på lang sigt af trafiklinjer og andet, der har betydning for bebyggelsen. For det femte en bolig- politik, der fremmer muligheden for, at man kan være ejer af sin egen bolig, og så naturligvis endelig en finanspolitik, der fremmer og belønner opsparing og dermed sikrer en lav rente.

Efter disse linjer vil mit parti være villig til at samarbejde; hvad dette lovforslag angår, må jeg anbefale, at man stemmer imod det.

Baunsgaard: Med henblik på mulighederne for godt samarbejde i fremtiden vil jeg gerne sige, at der var en del af det, det ærede medlem hr. Thestrup nævnte, som jeg vil være villig til samarbejde om frem- over. Det gjaldt ikke mindst en løsning af huslejeudligningsproblemet. Vi ved alle, det skal løses. Det gjaldt også spørgsmålet om en langsigtet trafikplanlægning. Jeg anser det for noget aldeles afgørende, at vi meget hurtigt kommer i gang med dette. Der blev også nævnt andre om- råder, hvor jeg vil være meget villig til et sagligt og fordomsfrit samarbejde.

Det ærede medlem hr. Thestrup gjorde sig efter min mening skyldig i en fejl- vurdering, idet det ærede medlem anførte, at selv om man regnede med, at der blev bygget 4 000 parcelhuse med tilskud, kunne man ikke komme op på så mange parcel- huse som tidligere. Således som lovforslaget er affattet, er det ikke begrænset til at om- fatte et byggeri af 4 000 parcelhuse med tilskud, men der er fortrinsvis givet adgang til at bygge mindst 4 000, og der kan i princippet intet være i vejen for, at alle 10 000 private byggeforetager kan blive parcelhuse.

Når jeg på det radikale venstres vegne her ved tredje behandling meget gerne an- befaler, at tinget stemmer for dette lov- forslag, er det på grund af de fordele, det indeholder, og jeg skal kort resumere de vigtigste:

Ligestillingen mellem privat og socialt byggeri i henseende til huslejetilskud, at til- skuddene fremover følger lejeren og ikke ejeren, den bedre placering af parcelhuse